

Att. Jørgen Kruhl Jensen
Miljø- og Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

31. august 2016

Vedr. høring over bekendtgørelse om frivillig dyrevelfærdsmærkningsordning for svinekød.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Fødevarestyrelsen dateret d. 3. august 2016 vedr. høring over bekendtgørelse om frivillig dyrevelfærdsmærkningsordning for svinekød (J.nr.: 2016-15-31-00233). Det Dyreetiske Råd har følgende bemærkninger til bekendtgørelsen.

Det Dyreetiske Råd har tidligere udtalt sig om markedsdrevet dyrevelfærd som et supplement til den lovmæssige regulering. I udtalelsen om markedsdrevet dyrevelfærd fra 2012 udtrykte Rådet, at der er behov for at sætte fokus på, hvordan man gennem markedet kan fremme dyrevelfærd, som rækker ud over lovgivningens minimumskrav. Rådet fremsatte ud fra fire vinkler – udbud, efterspørgsel, gennemskuelighed og prioritering – en række anbefalinger til, hvordan dette kan ske.

I udtalelsen opfordrede Rådet bl.a. til udvikling af nye produkter produceret med særlig fokus på dyrevelfærd, til initiativer, der øger tilgængeligheden af og styrker markedsføringen af sådanne produkter, og til initiativer, som bidrager med bedre formidling af oplysninger om dyrevelfærd til forbrugerne. Rådet satte endvidere fokus på forbrugernes rolle og appellerede til større ansvarsbevidsthed i efterspørgslen fra forbrugernes side. Rådet understregede, at gennemskuelighed af de informationer, der ledsager en vare, er nødvendig, for at forbrugeren kan træffe informerede valg, og for at et mærke, der signalerer en særlig kvalitet som fx dyrevelfærd, kan bevare sin troværdighed. Rådet anbefalede i forlængelse heraf at forbedre eksisterende mærkning og udvikle supplerende mærknings- og informationsmetoder. Rådet påpegede, at vildledning skal undgås, og at det bør sikres, at produktionen lever op til de krav, som et mærke lover. Rådet anbefalede videre, at dyrevelfærd gøres mere synlig som en kvalitet ved en vare, og at dyrevelfærd evt. integreres i andre kvalitetsmærker. Samlet set konkluderede Det Dyreetiske Råd, at ingen af de omtalte forhold kan stå alene, og at der er behov for at sætte ind flere steder for at fremme den markedsdrevne dyrevelfærd. (Udtalelsen med uddybning af de nævnte overvejelser og anbefalinger findes på Rådets hjemmeside <http://detdyreetiskeraad.dk/udtalelser/udtalelse/pub/hent-fil/publication/udtalelse-om-markedsdrevet-dyrevelfaerd-2012/>).

På den baggrund hilser Det Dyreetiske Råd initiativet til et dyrevelfærdsmærke velkomment. Dyrevelfærdsmærkningsordningen ligger i forlængelse af mange af de overvejelser, som Rådet præsenterede i sin udtalelse, og Rådet vurderer, at en sådan

ordning kan bidrage til at fremme fokus på produkter, hvor kravene til dyrevelfærd ligger ud over lovens minimumskrav.

Rådet finder det endvidere meget vigtigt, at der nedsættes en følgegruppe. Denne gruppe bør observere, om mærkningsordningen kommer til at fungere som tilsigtet i den nuværende form, hvilket Rådet forstår, som at mærket hjælper til at flytte markedsandele fra produktioner, der alene opfylder lovens minimumskrav, til produktioner, der opfylder krav til dyrevelfærd ud over dette. Følgegruppen bør endvidere sikre, at kravene på de enkelte niveauer udvikles i takt med udviklingen af de lovmæssige minimumskrav. Sammensætningen af følgegruppen bør ske, så disse opgaver kan varetages.

Rådet peger videre på, at variationen i produktionsvilkår inden for de valgte niveauer kan være stor, og at der muligvis kan være behov for at videreudvikle mærkningsordningen med en yderligere inddeling inden for hvert niveau, som det kendes fra mærkningsordninger i udlandet. Samtidig minder Rådet dog om, at der her er en hårfin balance ift. mængden af information, som forbrugere skal forholde sig til, jf. overvejelser i den førnævnte udtalelse om markedsdrevet dyrevelfærd. Rådet mener endvidere, at mærkningsordningen på længere sigt bør udvides til at omfatte andre produktioner end svineproduktionen, fx produktionen af æg, slagtefjerkræ, mælk osv.

Det Dyreetiske Råd har i forbindelse med denne høring ikke forholdt sig til selve afgrænsningen mellem niveauerne, hvilket efter Rådets opfattelse kræver en grundigere fælles drøftelse. Nogle af Rådets medlemmer har i andre sammenhænge fulgt udarbejdelsen af mærkningsordningen og har her udtrykt hhv. støtte til og kritik af niveaudelingen i ordningen.

Det Dyreetiske Råd har i indeværende høring i stedet fokuseret på aspekter af de konkrete krav til hvert niveau, der bidrager til, at der reelt bliver tale om krav, der ligger ud over de lovmæssige minimumskrav, således at mærkningsordningen så vidt muligt fremstår gennemskuelig og troværdig over for forbrugerne og reelt bidrager til forbedring af dyrevelfærden. Rådet har på den baggrund følgende bemærkninger til kravene på de tre niveauer.

Bilag 1, Niveau 1

Pkt. 1 og 10: Formuleringen med krav om, at der skal være halm i tilstrækkelig mængde er uklar. Rådet mener, at det bør sikres, at mængden af halm i praksis er tilstrækkelig til at opfylde formålene som hhv. rode- og beskæftigelsesmateriale (pkt. 1) og redebygningsmateriale (pkt. 10), hvis kravene skal gøre en reel forskel for dyrene.

Pkt. 2-5: Rådet anser dette for at være en præcisering af gældende regler og opfordring til korrekt implementering snarere end krav, der ligger ud over lovens minimumskrav. Rådet kan dog tilslutte sig en sådan opstramning set i lyset af gældende praksis, om end Rådet finder, at det burde gælde generelt. Rådet hæfter sig ved kravet i pkt. 5 vedr. levering til slagtning som et forhold, der rækker ud over de lovmæssige krav, og som kan styrke motivationen til at arbejde med forebyggende tiltag, hvilket Rådet hilser velkomment.

Pkt. 8 og 9: Rådet ser med pkt. 9 en risiko for, at pkt. 8 udvandes. Rådet bakker op om, at der i pkt. 9 angives en tidsgrænse for brug af farebøjle, men det bør præciseres, hvilke observationer af soens eller gyltens adfærd der kan lægges til grund for en vurdering af, at kravet i pkt. 8 om, at søer og gylte skal være løsgående i farestalden, må fraviges.

Pkt. 11: Rådet savner en angivelse af et minimumskrav til det større areal, der sikrer, at der reelt er mere plads, jf. tilsvarende krav i Niveau 2, pkt. 4.

Bilag 2, Niveau 2

Pkt. 1: Se bemærkninger til Bilag 1, Niveau 1, pkt. 1.

Pkt. 2: Se bemærkninger til Bilag 1, Niveau 1, pkt. 8 og 9.

Pkt. 3: Rådet savner, at det her understreges, at tilsidesættelse af kravet om en tidligere fravænningsalder kun kan ske efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, og at der sættes grænser for, hvor hyppigt dette krav kan fraviges, før produktionen ikke længere lever op til kravet.

Bilag 3, Niveau 3

Pkt. 1: Se bemærkninger til Bilag 1, Niveau 1, pkt. 1.

Pkt. 4: Se bemærkninger til Bilag 2, Niveau 2, pkt. 3.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Sekretariatsleder